

PRZYPOJONY (9) *part praet pass pf*

przypojony (6), **przypojon** (3).

Pierwsze o jasne; w formach złożonych drugie o jasne; w formie niezłożonej -ón; -ona, -ono z tekstów nieoznaczających ó.

sg m N przypojony (2), przypojón (2); ~ (*praed*) -ón (2) *BielKron, Mącz, -ony* (1) *KrowObr. f N (attrib)* przypojoną (1), [(*praed*) przypojona]. ◊ *A* przypojoną (1). ◊ *n N (praed)* przypojono (1). ◊ *pl [N m pers* przypoj(e)ni]. ◊ *A subst* przypojon(e) (2). ◊ [*I m* przypojon(e)mi].

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów) s.v. przypoić.

1. *Przymocowany, przyłączony* (8) : *Adiunctus – Przidaniij, przypownij [!]. Calep 24b.*

a. O obiektach materialnych (3) :

przypojony do czego (1): *y poślálá [cesarzowa Helena] Konstantynowi koronę drogiemi kámiénmi ozdobiań: ktore do żelázá przypoione/ nadrośfzła krzyzá odkupienia náłze⁶⁰ perlá fpoilá. SkarŻyw 396.*

α. O ciele ludzkim (2) :

przypojon do czego (1): *Ad linguam stomachus annectitur, Zołądek do yęzyká yeft przypoyón [!]. Mącz 244b.*

przypojon gdzie (1): *abowiem thych księżyczow [tj. czwartego albo piątego miesiąca ciąży] barzo mocno dziecię bywa przypoiono w żywocie mathczynym. FalZioł V 17c.*

b. O osobach; przen (2) :

przypojony do kogo, [do czego] (1): *To telfz ieft rzetz niepodobna/ áby Papielz fiedzác W rzymie/ [...] miał być ná każdym miejscu rázem/ do tzłonkow kościołá Świętego przypoiony/ y widzieć iako głowá co tzłonki myflá/ mowią/ y tzynią KrowObr 12v; [Do iedney wiary y náuki y do iednych Sákrámentow/ iáko do ftołu iednego y potraw iednych przypoieni iestelmy: iákoż ziednoczyć fię nie mamy? SkarKaz 211a (Linde s.v. przypoić)].*

[*przypojony czemu*: *To nam vkázuie/ á mowi święty Páweł/ Iż przez wiarę iestelmy wcieleni/ á przypoieni ciáłu/ Páná Chriftułowemu ErazmJęzyk Kk4 (Linde s.v. przypoić); UstKościel bv.*]

Zwrot: »przypojon być k ludu [swojemu]« = *po śmierci połączyć się z przodkami* (1): *Ty to rzeczy mowił Iakob fynom swoim/ á wyrzekłzy/ dał każdemu błogofławieńtwo swoie/ á przykazał im mowiąc: Iac przypoion będę k ludu moiemu [Ego congreo ad populum meum Vulg Gen 49/29]/ pochowaycież mię z ocy moiemi w Ebronie BielKron 19; [et sic colligeris ad populum tuum athak poydzelz y przypogion bedzelz kludv thvemv TomZbrudzBrul Num 31/2].*

c. O abstraktach (2) : *y wlewa nań [Bóg na człowieka] y ná dużę iego cnoty przypoione dárow fwoich/ dla ktorych prawdziwie/ á nie mniemánim fámy^m fpráwiedliwy ieft. SkarKaz 349a.*

przypojony do czego (1): *ci [tj. aniołowie] fą fzczerzy duchowie bez ciáł/ y brácia ftfárzy/ z ktorymi mamy fpolną dużę Anyelfkiey náтуры/ ácz do ciáłá przypoioną. SkarKaz 634a.*

[*przypojon czemu*: *PańskModlWylož A7 cf W przeciwstawieniu.*

W przeciwstawieniu: »odwiedziony ... przypojon«: *Ale wnyebye rzetzon yeft być dla tego żeby myfl tego ktory fye modli przez to byłá od rzetzy żyemfkich odwyedźyona/ á iżeby była przypoioną y poddaná przybytkom nyebyełkim. PańskModlWylož A7.]*

2. Który przywarł (1) :

przypoiony na co (1): Spuma maris solidata cum limo, Piáná morska ná glinę przipita/ przifiádłá/
przipoyona. *Mącz* 399d.

[*przypoiony przy czym:* Przy rozwáloney fkále nawá przypoiona [*ratis celsi coniuncta crepidine saxi X 653*] Z trafunku ná on čás tám byłá przyciągniona. [...] w którém był w té łtrony Olinius z Klozynłkich kráin przypławiony. *VergKoch* 296.]

Synonimy: 1. przyłączony; 2. przylnęły, przypity.

Cf **PRZYPOIĆ**

LW